

Això és ritme!

Rhythm is it!

Fitxa tècnica

Títol original: Rhythm is it!
Direcció: Thomas Grube i Enrique Sánchez Lansch
País: Alemanya.
Distribució: Karma Films
Estrena a Catalunya: 4 de maig de 2007

Idea principal

Un director d'orquestra i un coreògraf de reconegut prestigi es posen d'acord per organitzar una representació especial de La consagració de la primavera d'Stravinsky. Hi haurà un ballet format per 250 persones, que tindran unes edats compreses entre els 8 i els 20 anys, i la principal novetat és que cap d'ells no té gaire experiència.

Argument

Un professor de dansa i un coreògraf decideixen portar a terme un projecte que consisteix a reunir, aproximadament, uns 250 joves entre 8 i 20 anys d'edat i de diferents classes socials per tal de realitzar diverses activitats amb una finalitat, a part de lúdica i d'aprenentatge, humanitària.

Roistan és el professor d'un grup d'alumnes que es van presentant al llarg del film i és l'encarregat d'ensenyar a aquests alumnes dansa, música, teatre... però a part d'això i per sobre de totes les altres coses els ensenya disciplina.

El temps intern va apareixent transcrit entre escenes.

A la primera setmana ja podem conèixer el testimoniatge de Marie, una noia de catorze anys que té els pares separats i va decidir anar a viure amb el seu pare ja que la seva mare no es feia càrrec d'ella. Per aquests motius, Marie era una mala estudiant.

Durant la segona setmana, els alumnes expliquen al professor què han après i podem observar com comencen a realitzar exercicis de psicomotricitat per aprendre a moure's amb llibertat per sobre de l'escenari.

Aquesta setmana apareix Martin, un noi de dinou anys a qui no agrada el contacte físic amb la gent i això li complica certes activitats en les quals necessita agafar el company. Es presenta com un noi pessimista, que tot ho veu malament i ho creu tot impossible i complicat.

Paral·lelament, coneixem, també, Olyanka, un noi que es va independitzar dels pares i va venir a viure sol sense saber l'idioma i el fet de no poder-se comunicar lliurement amb ningú el feia sentir sol.

A la quarta setmana, podem conèixer les motivacions que va tenir Roistan per engegar aquest projecte. Afirma que de petit va ser un nen força marginat i solitari però que un dia els amics el van convidar a anar al cine i va ser aquesta pel·lícula que va anar a veure

el que li va “encendre la bombeta” per formar el grup de ball. La pel·lícula que va anar a veure es titulava “Això és passió”, podem determinar que d'aquí va sortir el títol de la nostra pel·lícula “Això és ritme”.

És a la cinquena setmana, però, quan els professors d'aquest grup d'alumnes comenten el gran canvi que han tingut, han patit una gran i positiva transformació en el seu aprenentatge.

Paral·lelament a aquest grup d'alumnes que assagen una coreografia, es van reproduint imatges d'una orquestra que toca “La consagració de la Primavera” d'Stravinsky. Aquesta cançó va sorgir per representar la primavera a Rússia; es deia que venia com un terratrèmol.

Encara que es vagi succeint un paral·lelisme entre el grup d'orquestra i el grup de dansa, podem observar que aquest primer té un paper passiu: actua però en cap moment podem conèixer les sensacions, els sentiments... dels personatges; en canvi el grup de dansa adquireix un paper actiu en la pel·lícula: coneixem els sentiments i les sensacions que van experimentant al llarg de les setmanes els components del grup, els protagonistes del film.

Arribant al final, hi ha el retrobament amb l'orquestra. Un moment en què els alumnes de dansa acudeixen a escoltar l'orquestra com toca el tema d'Stravinski. L'última setmana

fan els últims assaigs i ja només ens queda veure l'actuació: la posada en escena conjunta: l'orquestra que toca el tema i el grup de nois i noies que ballen la coreografia preparada amb tant d'esforç.

Per contrastar els sentiments dels alumnes al principi i al final de la pel·lícula, podem dir que Olyanka, aquell noi que se sentia tan sol i no coneixia l'idioma, comença a compartir pis amb un amic seu i se'l veu molt il·lusionat amb la seva nova companyia.

Opinió personal

D'aquesta pel·lícula, el que més m'ha agradat és la transformació, el canvi que feien uns nois adolescents que arribaven al grup temorosos, amb poques ganes, sense il·lusió, amb ganes de plegar... i com, al final, s'adapten a les noves circumstàncies, coneixen nova gent, fan nous amics... i molts es volen quedar un any més amb el grup de dansa.

Motiva pel fet que no són nois que hagin tingut una vida fàcil, aquests alumnes tenien problemes familiars, de diners, d'amics... i, al llarg del film, es pot observar com s'omplen d'il·lusions i noves esperances.

Recomano aquesta pel·lícula a tot aquell a qui agradin temes relacionats amb la psicologia, la sociologia o l'educació, ja que els professors d'aquests alumnes els donen classes a ells però també a l'espectador. També la recomano a la gent a qui agrada tant la música com l'art, ja que són temes que van apareixent al llarg de l'obra.